

Til § 11.

Af Udvalget og Justitsministeren:

11) I Stk. 1, Linie 1, ændres „Det i Fængselsnævnet“ til: „Fængselsnævnet“.

Formel Ændring, hvorved forskellige Konsekvensændringer undgaaes.

Af et Flertal (Vagn Bro, Elmquist, Knud Hansen, Elna Munch, Gerhard Nielsen, Svend Nielsen, Hans Rasmussen, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen, Samuelson, Jesper Simonsen og Trier):

12) I Stk. 1, Linie 2—3, ændres „Direktøren ... Medlemmer“ til: „en Dommer som Formand, Direktøren for Fængselsvæsenet og en i Psychiatri uddannet Læge. Formanden og sidstnævnte Medlem“, og i Slutningen af Stykket tilføjes følgende: „Ved Behandlingen af Sager angaaende Løsladelse af Fanger skal der tilkaldes en Person, som deltager i Forsorgsarbejdet for unge Personer eller for løsladte Fanger. Ved Behandlingen af Sager angaaende Genindsættelse efter Løsladelse paa Prøve eller angaaende Fængselsfangers Overførelse til Arbejdshus eller Forvaringsanstalt kan en saadan Person tilkaldes. Den tilkaldte har ingen Stemmeret. Justitsministeren udpeger for 4 Aar ad Gangen de Personer, som Nævnet skal kunne tilkalde“.

Ændringsforslaget gør Dommeren til Formand for Fængselsnævnet og ændrer dettes Sættelse saaledes, at den i Forsorgsarbejdet for løsladte Fanger deltagende Person erstattes af en i Psychiatri uddannet Læge, medens en med Forsorgsarbejdet for unge eller fuldvoksne Mænd eller Kvinder beskæftiget Person tilkaldes som Raadgiver ved Behandlingen af Spørgsmaal, ved hvis Afgørelse Samarbejde med saadanne Personer er af Betydning.

Af Udvalget og Justitsministeren:

13) I Stk. 2, Linie 4, udgaar Ordene: „indtil 200 Kr.“

Følge af Nr. 5.

Til § 13.

Af Udvalget og Justitsministeren:

14) [13] Stk. 1 affattes saaledes: „Den, som gør sig skyldig til Straf efter Borgerlig Straffelovs § 236 ved Drab eller Forsøg paa Drab, fortaber for sin Person enhver Ret til at faa Arv, der var afhængig af den dræbtes Død.“

Efter Ændringsforslaget fortabes Arveret kun, hvis paagældende er strafskyldig efter Straffelovsforslagets § 236, men paa den anden Side ogsaa, selv om Drabet ikke er fuldbyrdet. Endvidere vil den, der dræber en i uskiftet Bo hensiddende Slægtning eller forsøger derpaa, ogsaa miste sin Arv efter den dræbte eller efterstræbte Personers afdøde Ægtefælle; den, der dræber en Medarving, vil ikke derved opnaa nogen Forøgelse af sin Arv, og den, der dræber eller forsøger at dræbe en bedre berettiget Arving eller fideikommissarisk Successor, vil miste sin Arve- eller Successionsret. Kun den strafskyldige selv vil rammes af Bestemmelsen, men ikke hans Børn. Lovforslagets § 13, Stk. 1, 2det Led, foreslaas slettet som værende uden praktisk Betydning.